

Arrest

nr. 43 720 van 25 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 10 november 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1 Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaring op 8 juli 2003 het Rijk binnen en diende op 14 mei 2007 een tweede asielaanvraag in. Op 14 oktober 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul origine en afkomstig van Poredaka. Op 10 juli 2003 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) die op 28 november 2003 door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf op basis van het bedrieglijk karakter van deze asielaanvraag. U diende tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in dat door de Raad van State bij arrest van 19 april 2007 werd verworpen, waarna u op 14 mei 2007 een tweede asielaanvraag indiende. In het kader van uw

tweede asielaanvraag roept u een vrees in voor besnijdenis van uw dochters in geval van terugkeer naar Guinee. U legt ook een brief van uw oom neer waaruit blijkt dat uw familie in Guinee over onvoldoende middelen beschikt om zorg te dragen voor uw achtergebleven zoon uit een voorgaande relatie, en waarin hij ermee dreigt uw zoon uit te leveren aan mensenhandelaars zodat inkomsten kunnen gegenereerd worden uit zijn uitbuiting in de buurlanden. Voor het overige blijft u bij de feiten die u reeds tijdens uw eerste asielaanvraag inriep.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

In het kader van uw tweede asielaanvraag roept u een vrees in voor besnijdenis van uw dochters in geval van een eventuele terugkeer naar Guinee. Jullie zouden na de verwerping van jullie beroep bij de Raad van State immers gehoord hebben bescherming te kunnen krijgen voor jullie dochters omdat zij in uw land van herkomst besneden zullen worden (gehoorverslag CGVS 03/15964BZ, p. 5). In deze dient echter opgemerkt te worden dat uw kinderen weliswaar de Guinese nationaliteit bezitten, maar dat u op geen enkele manier aantoont dat uw kinderen - die overigens op de bijlage 26 van hun moeder ingeschreven staan - niet samen met hun moeder naar Angola zouden kunnen terugkeren, waar ze volgens uw eigen verklaringen en die van uw partner geen gevaar lopen op vrouwelijke genitale verminking (gehoorverslag CGVS 03/15964Z, p. 9-10; gehoorverslag CGVS 03/15964BZ, p. 6). Hiermee geconfronteerd haalde u aanvankelijk enkel aan niet met uw partner en kinderen naar Angola te kunnen terugkeren omwille van de familiale problemen die u reeds tijdens uw eerste asielaanvraag inriep (gehoorverslag CGVS 03/15964Z, p. 9 en 11), waarbij evenwel dient vastgesteld te worden dat deze eerder door u aangehaalde problemen door de Commissaris-generaal bij beslissing van 28 november 2003 bedrieglijk werden bevonden. Daar u in het kader van uw tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen (feiten of stavingsstukken) aanvoert ter ondersteuning van deze reeds eerder door u ingeroepen feiten of ter weerlegging van het vastgesteld bedrieglijk karakter ervan, kan u dan ook onmogelijk gevolgd worden in uw bewering als zouden u of uw partner omwille van deze eerder ingeroepen problemen niet met uw dochters kunnen terugkeren naar Angola. Hiermee geconfronteerd haalde u aan dat Angola geen veilig land is en dat je er voor amper 150 dollar kan vermoord worden (gehoorverslag CGVS 03/15964Z, p. 9-10). Dit laatste betreft echter een boude bewering die op generlei wijze wordt toegelicht of feitelijk onderbouwd, laat staan dat u ze op uw eigen situatie of die van uw gezin weet te betrekken daar u geen persoonlijke problemen in Angola aannemelijk maakt. Tot slot haalde u ook aan geen Angolese (verblijfs)documenten te hebben (gehoorverslag CGVS 03/15964Z, p. 10-11), waarbij evenwel dient opgemerkt te worden dat u op geen enkele manier aannemelijk maakt geen Angolese verblijfsdocumenten te kunnen bemachtigen, zeker nu uit de door u voorgelegde Angolese verblijfsvergunning blijkt dat u er reeds officieel verbleven hebt tot aan uw vertrek naar België. Uit het kwestieuze document blijkt zelfs dat u sinds 1992 - en dus niet januari 2000 - officieel in Angola zou verbleven hebben, ook al beweerde u na confrontatie hiermee - en na enige aarzeling - dat de immigratiedienst er een vroeger jaar op vermeldde omdat men jaren in Angola zou moeten wonen om een dergelijke kaart te kunnen krijgen (gehoorverslag CGVS 03/15964Z, p. 7-9). Bovendien haalde uw partner als enige reden waarom u niet naar Angola zou kunnen de reeds eerder besproken en weerlegde familiale problemen in Angola aan (gehoorverslag CGVS 03/15964BZ, p. 7-8).

Wat betreft de beweerde problemen van uw zoon in Guinee, en meer bepaald de dreiging van uw oom hem uit te leveren aan een netwerk van mensenhandelaars, dient vooreerst opgemerkt te worden dat het CGVS enkel bescherming kan verlenen in de vorm van de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die zich buiten hun land van herkomst bevinden en bovendien fysiek aanwezig zijn op het Belgisch grondgebied, hetgeen in hoofde van uw zoon geenszins het geval is. De Commissaris-generaal wenst anderzijds toch op te merken dat bovendien moeilijk geloof kan gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen van uw zoon. Zo is de brief die van uw oom El-Hadj Boubaker afkomstig zou zijn, duidelijk opgesteld met het oog op het indienen van een asielaanvraag. Zo valt hij -hoewel het jullie eerste contact in jaren betreft- onmiddellijk met de deur in huis door onmiddellijk ter zake te komen en niet eens naar uw situatie te informeren. Bovendien wijst hij er fijntjes op dat het uitleveren van kinderen aan mensenhandelaars om hen te kunnen uitbuiten een veel voorkomende praktijk is in West-Afrika, waarvan de relevantie enkel kan ingezien worden naar de asielinstanties toe. Tot slot dateert de kwestieuze brief van 2005 en hebt u sindsdien op geen enkel ogenblik naar de situatie van uw zoon geïnformeerd of getracht hem

financieel ter hulp te komen om zijn mogelijke uitbuiting -het betreft immers vooralsnog enkel een dreigement - te voorkomen (gehoorverslag CGVS 03/15964Z, p. 3-6). U had in 2008 nochtans contact met een handelaar die geregeld tussen Guinee en België reist en via wie u meer bepaald aan uw oom El-Hadj Boubaker vroeg om u Guinese identiteitsdocumenten te bezorgen. Het is dan ook volkomen onbegrijpelijk te noemen dat u deze persoon niet eens zou gevraagd hebben naar de situatie van uw zoon te informeren. Het feit dat deze persoon slechts een handelaar is en volgens u het probleem van uw zoon niet kan oplossen (gehoorverslag CGVS 03/15964Z, p. 4) is in deze allesbehalve een afdoende verklaring voor het feit dat u hem na de dreiging van uw oom in 2005 niet eens vroeg naar de situatie van uw zoon te informeren. Uw verklaringen ter zake zijn dan ook van aard de ernst van de door u aangehaalde problemen in hoofde van uw zoon in ernstige mate te ondermijnen.

Tot slot brengt u in het kader van uw tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen (feiten of stavingsstukken) aan ter ondersteuning van de tijdens uw eerste asielaanvraag ingeroepen problemen in Guinee of ter weerlegging van het vastgesteld bedrieglijk karakter.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Verwijzend naar de beslissing die in hoofde van uw partner, Pembele Mariana (03/15964BZ), wordt genomen, wordt een dergelijke vrees of reëel risico in hoofde van uw partner en uw kinderen evenmin aannemelijk gemaakt ten aanzien van Angola.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw Guinese identiteitskaart en paspoort en Guinees rijbewijs bevatten enkel gegevens betreffende uw identiteit, die in casu niet in twijfel worden getrokken. Uw werknemerskaarten van Angolese bedrijven, "carte de recensement" van het Guinees honorair consulaat in Angola, en Angolees rijbewijs bevestigen enkel uw verblijf in Angola, hetgeen evenmin in twijfel wordt getrokken. De identiteitskaarten en geboortebewijzen van uw minderjarige kinderen geboren in België, de Angolese "cartao de saude infantil" van uw oudste dochter Diallo Adama Gando, en de nationaliteitsattesten van uw drie dochters afgeleverd door de Guinese ambassade in België bevatten dan weer enkel gegevens betreffende de identiteit en nationaliteit van uw dochters, die in casu niet onmiddellijk in twijfel worden getrokken en op zich niet volstaan om aannemelijk te maken dat uw dochters niet met hun moeder naar Angola kunnen terugkeren. De lidkaarten, inschrijvingsattesten, en opvolgingsfiches van uw dochters van GAMS-België, de folder tegen vrouwelijke genitale verminking en kaart van GAMS met landen waar deze praktijk voorkomt, het document "Le monde de la femme" van een zekere Binta D. ANN waarin op algemene wijze de gevaren worden beschreven waaraan vrouwen dagelijks blootgesteld kunnen worden, en het medisch attest van Dr. Budo ter bevestiging dat uw dochters niet besneden zijn, doen geen afbreuk aan het feit dat uw dochters volgens uw eigen verklaringen - en overigens ook volgens de door u neergelegde documentatie van GAMS - geen gevaar lopen op vrouwelijke genitale verminkingen in Angola. De medische attesten van Dr. Budo en Dr. Stoffelen betreffende de oorontstekingen van uw dochter Diallo Adama en haar astigmatisme (oogaandoening) hebben dan weer net als de door u neergelegde opleidingsattesten en -getuigschriften van in België gevolgde opleidingen, geen betrekking op uw asielrelaas. Het artikel van Amnesty International over de wanpraktijken van het Guinees overheidsleger in 2007, is tot slot algemeen van aard en wordt niet op uw persoonlijke situatie betrokken, terwijl elke vrees voor vervolging in concreto dient aangetoond te worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat uw dochters niet mogen worden teruggeleid naar Guinee gelet op het gevaar dat zij er lopen het slachtoffer te worden van vrouwelijke genitale verminking."

2 Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw

onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekende partij beroept zich in haar verzoekschrift op de *“schending van de beginselen van behoorlijk bestuur”*, met name het *“zorgvuldigheidsbeginsel”*, het *“redelijkheids- en vertrouwensbeginsel”* en *“de motiveringsplicht”*.

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekende partij de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3 Onder ‘middel’ wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop de rechtsregel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. De aangevoerde schending van het *“zorgvuldigheidsbeginsel”* en het *“redelijkheids- en vertrouwensbeginsel”* komt er enkel op neer te poneren dat verzoeker het oneens is met de bestreden beslissing. Verzoeker zet nergens concreet uiteen waar en hoe de aangevoerde rechtsnormen de bestreden beslissing schenden. Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

4 Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in. Zijn eerste asielaanvraag werd afgewezen omdat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers problemen met de Guinese politiediensten en de latere problemen van verzoeker in Angola met de familieleden van verzoekers partner. Het beroep tot nietigverklaring van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van hun vorige asielaanvraag werd door de Raad van State verworpen. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in onderhavige procedure beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde nieuwe feiten.

4.2. Verzoekers verklaringen over zijn verblijfplaats voor zijn komst naar België blijken bedrieglijk te zijn. Immers verzoeker woonde reeds lange tijd in Angola waarvan minstens negen jaar met name sedert 1992 *“officieel in Angola”*. Verzoeker was ondertussen traditioneel gehuwd met een Angolese vrouw zodat hij niet aannemelijk maakt dat hij op basis van zijn voormalige Angolese (verblijfs)documenten (gehoorverslag CGVS 03/15964Z, p. 10-11), zijn traditioneel huwelijk en zijn Angolese dochter geen recht zou hebben naar Angola te reizen en er zich te vestigen. Zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier hebben de drie dochters overeenkomstig artikel 9 van de Angolese Nationaliteitswetten nr. 13/91 van 11 mei 1991 en nr. 1/05 van 1 juli 2005 als kinderen van een Angolese moeder *“do pleno direito”* (van rechtswege) recht op de Angolese nationaliteit. Dit wordt initieel bevestigd door verzoekers partner waar ze stelt dat de oudste dochter de Angolese nationaliteit heeft. Verzoeker doet geen poging dit gegeven te weerleggen zodat de bestreden beslissing op dit punt overleefd blijft.

5 Verzoeker baseert zijn huidige asielaanvraag op de vrees dat zijn dochters bij terugkeer naar Guinee onderworpen zullen worden aan genitale verminking en tevens op de feiten aangehaald tijdens hun eerste asielaanvraag.

5.1. Zoals blijkt uit de beslissing genomen bij de eerste asielaanvraag heeft verzoeker niet aangetoond te worden vervolgd door zijn nationale autoriteiten. Verzoeker kan thans niet volhouden dat hij de Guinese autoriteiten vreest nu ervan moet worden uitgegaan dat hij als ouder het beste voorheeft met zijn dochters. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoeker in België meermaals vrijwillig contact nam met zijn overheid via de Guinese ambassade. Hij toont daarbij een dermate groot vertrouwen in zijn

autoriteiten dat hij zijn dochters vrijwillig onder de Guinese bescherming plaatst en voor hen nationaliteitsgetuigschriften aanvraagt en krijgt terwijl hij niet officieel gehuwd is en zoals hoger aangehaald zijn oudste dochter de Angolese nationaliteit had en zijn twee andere dochters via hun moeder recht hebben op de Angolese nationaliteit. Verzoekers partner verklaarde ter terechtzitting dat toen ze naar België kwam, haar dochter ingeschreven stond op haar Angolese paspoort wat verzoeker niet heeft betwist. Het artikel van Amnesty International over de wanpraktijken van het Guinees overheidsleger in 2007 is algemene informatie die in casu niet dienstig wordt ingeroepen nu uit verzoekers houding blijkt dat hij zijn autoriteiten niet vreest.

5.1.1. Ten slotte dient te worden benadrukt dat verzoeker zich bezwaarlijk kan beroepen op het gevaar voor de fysieke integriteit van zijn dochters in Guinee. Immers dient te worden herhaald dat zonder dat hierover betwisting kan bestaan, noch enige dwang op verzoeker werd uitgeoefend, hij zijn dochters vrijwillig onder de bescherming zet van de Guinese overheid en daarbij zelfs de nationaliteit van zijn oudste dochter tracht te wijzigen. Zoals hoger aangehaald dient ervan te worden uitgegaan dat verzoeker zich bewust was van het mogelijke gevaar van genitale verminking door zijn contacten met zijn landgenoten en met de GAMS en dat hij meende dat dit gevaar, in zijn geval, zijn situatie en in zijn familie, niet reëel was. Anders oordelen zou immers betekenen dat verzoeker opzettelijk en bewust zijn dochters in gevaar heeft gebracht en aldus, indien hij in België strafrechtelijk zou worden beoordeeld, mogelijk misdadig heeft gehandeld.

5.2. Hoe dan ook de bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeker met zijn gezin kan terugkeren naar Angola waar hij voor zijn komst naar België genoegzaam verbleef (zie werknemerskaarten van Angolese bedrijven, "*carte de recensement*" van het Guinese honoraire consulaat in Angola, en het Angolees rijbewijs). Hij betwist niet dat de Angolese autoriteiten geen gevaar uitmaken voor de fysieke integriteit van zijn dochters, noch weerlegt hij op dit punt de objectieve informatie die door de Commissaris-generaal aan het administratieve dossier werd toegevoegd. Uit de verklaringen van verzoekers Angolese partner en uit de neergelegde informatie van GAMS-België blijkt immers dat hun dochters in Angola geen risico lopen op genitale verminking (zie gehoorverslag CGVS vrouw 31.03.2009, p.6). Aldus blijft de bestreden beslissing gehandhaafd.

5.3. Uit de gehoorverslagen van verzoeker blijkt dat de problemen met de familie van zijn partner de belangrijkste reden was waarom hij met de drie dochters, waarvan twee in België geboren zijn, niet naar Angola terugkeerde. Deze problemen werden reeds in het kader van de eerste asielaanvraag ongeloofwaardig bevonden en verzoeker legt in het kader van zijn tweede asielaanvraag geen enkel nieuw element neer ter staving van dit onderdeel van het asielrelaas. Zijn blote bewering dat "*Angola is niet veilig, van zodra iemand kwaad is op u kan u vermoord worden. Voor amper 150 \$ zelfs*" (zie gehoorverslag man 31.03.2009, p.10) kan bezwaarlijk overtuigen en kan geenszins volstaan om een terugkeer naar Angola van zijn oudste dochter of vertrek naar Angola van zijn twee jongste dochters uit te sluiten.

5.4. De lidkaarten, inschrijvingsattesten, en opvolgingsfiches van zijn dochters van GAMS-België, de folder tegen vrouwelijke genitale verminking en kaart van GAMS met landen waar deze praktijk voorkomt, het document "*Le monde de la femme*" van Binta D. ANN waarin op algemene wijze de gevaren worden beschreven waaraan vrouwen dagelijks blootgesteld kunnen worden, en het medische attest van Dr. Budo ter bevestiging dat verzoekers dochters niet besneden zijn, doen geen afbreuk aan het feit dat verzoekers dochters volgens zijn eigen verklaringen - en overigens ook volgens de door verzoeker neergelegde documentatie van GAMS- geen gevaar lopen op vrouwelijke genitale verminkingen in Angola.

5.5. Verzoeker heeft zelf geen problemen met zijn eigen autoriteiten. Hij heeft evenmin problemen met de Angolese autoriteiten. Er zijn dan ook geen redenen waarom verzoekers dochters niet naar Angola kunnen waar hun fysieke integriteit niet bedreigd wordt.

5.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

6 Nopens de subsidiaire bescherming

6.1. Verzoekende partij heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij nuttige argumenten aanbrengt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

7 De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig mei tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK